

“मीठे बच्चे- मनुष्य जो बाबालाई भुलेर दलदलमा फँसेका छन्, उनीहरूलाई निकाल्ने मेहनत गर। विचार सागर मन्थन गरेर सबैलाई बाबाको सत्य परिचय देऊ।”

प्रश्नः— गीतालाई कुन धर्मको शास्त्र भनिन्छ? यसमा रहस्य-युक्त बुझ्नु पर्ने कुरा कुनचाहिँ छ?

उत्तरः— गीता शास्त्र हो— ब्राह्मण देवी-देवता धर्मको शास्त्र। ब्राह्मण देवी-देवताय नमः भनिन्छ। यसलाई केवल देवता धर्मको शास्त्र भनिदैन किनकि देवताहरूमा त यो ज्ञान नै हुँदैन। ब्राह्मण यो गीताको ज्ञान सुनेर देवता बन्छन्, त्यसैले ब्राह्मण देवी-देवता दुवैको यो शास्त्र हो। यसलाई कुनै हिन्दू धर्मको शास्त्र भनिदैन। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। गीता ज्ञान स्वयं निराकार शिवबाबाले तिमीलाई सुनाइरहनु भएको छ, श्रीकृष्णले होइन।

गीतः— न वह हमसे जुदा होंगे.....

ओम् शान्ति। बाबा बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ, राम्रो सँग। कुनचाहिँ बाबा? पारलौकिक बाबा। लौकिक पिताका यति धेरै बच्चा हुँदैनन्। पारलौकिक बाबाका यतिका बच्चाहरू छन्, जसलाई याद गरिरहन्छन्— हे पतित-पावन, सर्वका सद्गति दाता, ओ परमपिता परमात्मा... पिता भनेर पुकार्छन्। परमपिता परमात्मा निराकार भगवानुवाच। निराकार परमात्मा त एक हुनुहुन्छ, अर्को छैन। बच्चाहरूको बुद्धिमा बसेको छ— सबैभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ। उहाँ कहाँ रहनुहुन्छ? जहाँ आत्माहरू रहन्छन्। ईश्वर, प्रभु, भगवान् भन्नाले सुखको वर्सा लिने कुरा आउँदैन। बाबा भन्नाले वर्सा याद आउँछ, तर मनुष्यहरूले बाबालाई चिनेका छैनन्। ड्रामा अनुसार रावण मतमा आफ्नो दुर्गति गर्छन्। त्यसैले पहिले-पहिले यो बुझाउनु पर्छ— ब्रह्मा-विष्णु-शंकर सूक्ष्म शरीरधारी, मनुष्य स्थूल देहधारी हुन्। स्थूल वा सूक्ष्म देहधारीलाई बाबा भनिदैन। बाबा परमपिता परमात्मा निराकारलाई भनिन्छ। भूल के भयो जसबाट दुर्गति भयो? बाबाद्वारा सच्चा गीता सुन्नाले सद्गति हुन्छ। त्यसैले कसैलाई पनि पहिले-पहिले बाबाको परिचय दिनु पर्छ। यो हो मूल कुरा। तर कसैको बुद्धिमा बस्दैन। त्यसैले त बाबाले यो पोस्टर छपाउनु भएको छ— गीताका भगवान् कृष्ण बच्चा हुन् वा परमपिता परमात्मा? गीता कुन धर्मको शास्त्र हो? ब्राह्मण देवी-देवता धर्मको भन्नु ठीक हो। जसरी क्रिश्चियनको धर्मशास्त्र बाइबल हो। त्यस्तै गीतालाई केवल देवी-देवता धर्मको शास्त्र भनिदैन, जबसम्म ब्राह्मणलाई मिलाइँदैन। भनिन्छ ब्राह्मण देवी-देवताय नमः। बाबाले बताउनु भएको छ— देवतामा ज्ञान हुँदैन। उनीहरूलाई त यो पनि थहा हुँदैन— गीता कुनै हाम्रो धर्मको शास्त्र हो। ज्ञान छ ब्राह्मणलाई, केवल ब्राह्मण धर्मको पनि शास्त्र गीता भनिदैन किनकि बाबाले दुवै धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यसैले दुवै धर्मको शास्त्र भनिन्छ। उनीहरूले त भन्छन् हिन्दू धर्मको शास्त्र हो। आर्यको पनि भन्छन्। आर्य समाज त दयानन्दले स्थापना गरेको हो। हुन त त्यो नयाँ धर्म हो। तर त्यो कुनै देवी-देवता धर्मको होइन। मूल कुरा हो गीताका भगवान् को हो? गीतामा कृष्णको नाम राखेर गीतालाई खण्डित गरिदिएका छन् किनकि मबाट बुद्धियोग टुट्यो। गीतामा हेर, कुरा कति बताइएको छ। गीता पाठशालाको मान कति छ। अहिले देवता र ब्राह्मण धर्म प्रायः लोप छ। पुजारीहरूले भन्छन् ब्राह्मण देवी-देवताय नमः, उनीहरूलाई यो थाहा छैन, ब्राह्मण देवता कसरी बने। यो कसले बताउने? बाबा भन्नुहुन्छ— म ब्रह्मा मुख वंशावली बनाएर देवता

बनाउँछु। त्यसैले गीता भयो ब्राह्मण देवी-देवता धर्मको शास्त्र। देवता धर्मको भन्यौ भने पनि लक्ष्मी-नारायणमा ज्ञान नै हुँदैन, यो कुरा बुझ्नु पर्ने छ। तर कसले सम्झाउँछ? शिवबाबा सुनाउनुहुन्छ— रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित भयो। कहाँ रुद्र यज्ञ, कहाँ कृष्ण, फरक छ। यस ज्ञान यज्ञ पछि फेरि सत्ययुगमा कुनै स्थूल यज्ञ रचिदैन। अहिले यज्ञ रचिन्छ आपद मेटाउनको लागि। वहाँ कुनै आपद हुँदैन जुन यो यज्ञ रच्नु परोस्। गीतामा रुद्र यज्ञको विषयमा पनि लेखिएको छ र यो पनि लेखिएको छ भगवानुवाच। त्यसैले गीतामा सत्य छ पीठोमा नून जति, बाँकी सबै झुटा हुन्। शिवबाबाले यो विचार सागर मन्थन गर्नुहुन्छ। ब्रह्मा र ब्रह्माकुमार कुमारीहरूले गर्नु पर्छ। यस समय मनुष्य त एकदम दलदलमा फँसेका छन्। दलदलबाट निकाल्न धेरै मेहनत लाग्छ, त्यसैले त बाबालाई पुकार्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले ५ विकार रूपी रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नु पर्छ। फेरि सत्ययुगमा तिमी जीव आत्माहरू सुखमा हुन्छौ। जति पनि सत्संग छन्, वहाँ तिमी गएर सोध्न सक्छौ, डराउनु पर्ने कुनै कुरा छैन। सबै अन्धकारमा परेका छन्। मृत्यु सामुनेमा खडा छ। भन्छन्— अझै कलियुग ४० हजार वर्ष बाँकी छ, यसलाई भनिन्छ घोर अन्धकार, कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेका छन्। भन्छन् भक्तिको फल भगवान् दिन आउनुहुन्छ, सद्गति दिनुहुन्छ। यसको मतलब दुर्गतिमा छन् नि। गीतामा यदि शिव परमात्माको नाम भएको भए त्यसलाई सबैले मान्थे। अवश्य निराकारले राजयोग सिकाउनु भएको थियो। युद्धको मैदानको कुनै कुरा छैन। युद्धको मैदानमा यति ठूलो ज्ञान कसरी दिइन्छ? राजयोग कसरी सिकाउन सकिन्छ? मुख्य धर्म ४ छन्, धर्मशास्त्र पनि ४ छन्। अहिले त अनेकानेक धर्म, अनेक शास्त्र, अनेक चित्र छन्। अहिले बच्चाहरूको बुद्धिमा बसेको छ— उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा फेरि तल आऊ ब्रह्मा-विष्णु-शंकर फेरि साकारमा लक्ष्मी-नारायण फेरि उनको डिनायस्ती। संगममा ब्रह्मा सरस्वती। रुद्र यज्ञ रच्दा शिवको लिङ्ग बनाएर पूजा गरेर फेरि डुबाइदिन्छन्। देवीहरूको पनि पूजा गरेर फेरि डुबाइदिन्छन्। त्यसैले गुडियाको पूजा भयो किनकि बाबाको कर्तव्यलाई जान्दैनन्। उहाँको महिमा हो पतित-पावन। कसरी पाप आत्मालाई पावन बनाउनुहुन्छ! अब त तिमीले जागेर अरूलाई जगाउनु पर्छ अर्थात् बाबाको परिचय दिनु पर्छ। बाबालाई चिनेका छैनन्। केवल पैसा कमाउँछन्, कथा सुनाइरहन्छन्। यसबाट के भयो! तिमी विद्वत् मण्डलीमा पनि गएर सम्झाऊ। यस लडाईंमा मर्नु त सबै अवश्य छ। यस रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित हुँदै जान्छ। लेख्दै पनि गर्छन्— हामीले यति ठूला-ठूला बम बनाएका छौं, कल्प पहिले पनि यसैबाट विनाश भएको थियो। यी सबै बम कुनै कल्प पहिले यिनीहरूले समुद्रमा खसाएका थिएनन्। अहिले पनि विनाश हुनु छ। भनिन्छ विनाश काले विपरीत बुद्धि, कसको? कौरव र यादव। अहिले त प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। त्यसैले यो पोस्टर लाखौंको संख्यामा छपाऊ, सबै भाषामा। अंग्रेजीमा त अवश्य छपाउनु पर्छ। जहाँ-जहाँ गीतापाठशाला छन्, वहाँ बाँड्दै जाऊ। पोस्टरमा एड्रेस पनि लेखिएको होस्। बाबा डाइरेक्सन त दिनुहुन्छ, गर्नु त बच्चाहरूको नै काम हो। लेखिएको छ शिवबाबा। शिवबाबा पनि बाबा, ब्रह्मा पनि बाबा तर बच्चाहरूलाई वर्सा शिवबाबाबाट नै मिल्छ, नकि ब्रह्माबाट। ब्रह्मालाई पनि उहाँबाट मिल्छ।

बाबाले धेरै सम्झाउनु भएको छ गीताको किताबमा पनि पहिले-पहिले बाबाको यथार्थ परिचय लेख, अनि जो ब्राह्मण बन्नेवाला हुन्छन्, उनलाई तुरुन्त तीर लाग्छ। नत्र किन्यो फालिदियो। जसरी कुनै बाँदरलाई

किताब दियो भने एकदम फालिदिन्छ, सम्झन्छ केही पनि छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान मेरो भक्तलाई र गीतापाठीहरूलाई देऊ। उनीहरूमा पनि जसको भाग्यमा छ उनैले बुझ्नेछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो त हो नै नर्क। यहाँ जति पनि बच्चा आदि पैदा हुन्छन्, एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्। एक अर्कालाई टोकिरहन्छन्। बाँकी जुन गरुड पुराणमा विषय वैतरणी नदी देखाइएको छ, त्यो त होइन। यो दुनियाँ त नर्क हो। त्यसैले बच्चाहरूलाई थाहा छ— आज नर्कवासी फेरि संगमवासी बन्छन्, भोलि फेरि स्वर्गवासी बन्छन्। त्यसैले पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

रात्रि क्लास— २३-०३-६८

उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ एक भगवान् अर्थात् फादर। कसका फादर? सबै आत्माहरू जो छन्, ती सबैका। जति पनि मनुष्य मात्र छन्, उनमा जो आत्मा छ, त्यसको फादर। अहिले सबै आत्माहरू जो पार्ट खेलन आउँछन्, उनीहरूले पुनर्जन्म अवश्य लिन्छन्। कोही धेरै कम लिन्छन्। कोही ८४ जन्म लिन्छन्, कोही ८० र कोही ६०। देहधारी जति पनि मनुष्य छन्, हुन त यी लक्ष्मी-नारायणले विश्वमा राज्य गर्छन्। त्यस समय न्यू वर्ल्डमा अरू कुनै डिनायस्टी थिएन। जति पनि देहधारी मनुष्य छन्, ती कसैले पनि सद्गति दिन सक्दैनन्। पहिले-पहिले छ स्वीट साइलेन्स होम। सबै आत्माहरूको घर। बाबा पनि वहाँ रहनुहुन्छ। त्यसलाई निराकारी दुनियाँ भनिन्छ। बाबा सर्वोच्च फेरि रहने स्थान पनि सर्वोच्च। बाबा भन्नुहुन्छ— म उच्च भन्दा उच्च हुँ। म पनि आउनु पर्छ। सबैले मलाई पुकार्छन्। जति पनि मनुष्य मात्र छन्, पुनर्जन्म अवश्य लिनु पर्छ। केवल एक बाबाले मात्र लिनुहुन्छ। पुनर्जन्म त सबैले लिनु नै पर्छ। कुनै पनि धर्म स्थापक हुन्, बुद्ध अवतार भन्छन् नि। बाबालाई पनि अवतार भन्छन्। उहाँ पनि आउनु पर्छ। अहिले सबै आत्माहरू यहाँ उपस्थित छन्। वापस कुनै पनि जान सक्दैनन्। पुनर्जन्म लिन्छन् तब त वृद्धि हुन्छ नि। पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा यस समय सबै तमोप्रधान छन्। बाबा नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ। बाबा नै नलेजफुल हुनुहुन्छ आदि-मध्य-अन्त्यको नलेज उहाँमा छ। उहाँलाई नै ज्ञानका सागर, सुखका सागर भनिन्छ। सदा शान्त, सदा पावन। बाँकी मनुष्य त पतित-पावन बन्छन्। यी लक्ष्मी-नारायण दैवी डिनायस्टीका फस्ट हुन्। यिनले नै पूरा ८४ जन्म लिनु पर्छ। पुनर्जन्म यहाँ नै लिनु पर्छ। फेरि अन्त्यमा बाबा आएर सबैलाई पवित्र बनाएर साथमा लिएर जानुहुन्छ। बाबालाई नै मुक्तिदाता भनिन्छ। यस समय सबै धर्म स्थापक यहाँ हाजिर छन्। बाँकी थोरै छन् जो आइरहन्छन्। वृद्धि भइरहन्छ। सर्वका सद्गतिदाता एकै बाबा हुनुहुन्छ। शान्तिधाम वा सुखधामको मालिक बनाउनुहुन्छ। तिमीहरूले नै पूरा ८४ जन्म लिन्छौ। तिमी जो पहिले आएका थियौ, तिमी नै फेरि पहिले आउँछौ। क्राइस्ट फेरि आफ्नो समयमा आउँछन्। क्राइस्टमा यो तागत छैन, जसले कसैलाई वापस लिएर जाऊन्। वापस लिएर जाने तागत एक बाबामा नै छ। यस समय छ रावण राज्य, आसुरी राज्य। ८४ जन्ममा विकार पूरा प्रवेश गर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी दैवी दुनियाँको मालिक थियौ फेरि रावण राज्यमा तिमी विकारी बनेका छौ। पुनर्जन्म सबैले अवश्य लिनु पर्छ। धर्म स्थापना गरेर फर्केर गइहालोस्— यो हुन सक्दैन। उनले पालना अवश्य गर्नु

पछि। गायन पनि छ— ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना। पुरानो दुनियाँको विनाश। नयाँ दुनियाँमा एकै धर्म एकै दैवी राजाई थियो। अहिले त्यो छैन केवल चित्र छ। अरू सबै धर्म मौजुद छन्, एक गड फादर बाहेक। जति पनि देहधारी छन् पुनर्जन्म अवश्य लिन्छन्। भारतवर्ष हो अविनाशी खण्ड, यो कहिल्यै विनाश हुँदैन। अविनाशी हो। जब यिनको राज्य थियो, त्यतिबेला अरू कुनै खण्ड नै थिएन। केवल यिनको नै राज्य थियो। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी मात्रै। अरू कुनै हुँदैन। नयाँ दुनियाँलाई स्वर्ग, दैवी दुनियाँ भनिन्छ। निराकारी दुनियाँलाई स्वर्ग भनिदैन। त्यो हो स्वीट साइलेन्स होम। निर्वाणधाम। आत्मालाई ज्ञान परमपिता परमात्मा बाहेक अरू कसैले दिन सक्दैन। आत्मा धेरै सानो बिन्दु हो। सबै आत्माका फादर हुनुहुन्छ सुप्रीम सोल। उहाँलाई सुप्रीम फादर भनिन्छ। उहाँ कहिल्यै पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। यस समय नाटकको अन्त्य हो। यो सारा दुनियाँ स्टेज हो, यसमा खेल चलिरहेको छ। यसको अवधि छ ५००० वर्ष। यो हो पुरुषोत्तम संगम युग। यतिबेला बाबा आएर सबैलाई उत्तम भन्दा उत्तम बनाउनुहुन्छ। आत्माहरू अविनाशी नै छन्। यो ड्रामा पनि अविनाशी छ। बनिबनाउ खेल हो। जो पास भयो, फेरि त्यसै समयमा आउँछन्। पहिले-पहिले यिनीहरू आएका थिए। लक्ष्मी-नारायण अहिले छैनन्। सच्चा-सच्चा सत्यको सङ्ग यो हो। अच्छा!

मीठे-मीठे रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा एवं दादाको याद-प्यार, गुडनाइट। ओम् शान्ति।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) विचार सागर मन्थन गरेर मनुष्यलाई दलदलबाट निकाल्नु पर्छ। जो कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेका छन्, उनीहरूलाई जगाउनु पर्छ।
- २) सूक्ष्म अथवा स्थूल देहधारीहरूबाट बुद्धियोग निकालेर एक निराकार बाबालाई याद गर्नु पर्छ। सबैको बुद्धियोग एक बाबा सँग जुटाउनु पर्छ।

वरदानः— मनसाद्वारा तीव्रगतिको सेवा गर्ने बाबा समान मर्सीफल भव

संगमयुगमा बाबाद्वारा जो वरदानको खजाना मिलेको छ। यसलाई जति बढाउन चाह्यो, त्यति अरूलाई दिदै जाऊ। जसरी बाबा मर्सीफल हुनुहुन्छ, त्यस्तै बाबा समान मर्सीफल बन। केवल वाणीबाट होइन, आफ्नो मनसा वृत्तिद्वारा, वायुमण्डलद्वारा आत्माहरूलाई आफूले प्राप्त गरेको शक्ति देऊ। जब थोरै समयमा सारा विश्वको सेवा सम्पन्न गर्नु छ भने तीव्रगतिले सेवा गर। जति स्वयंलाई सेवामा व्यस्त राख्छौ, त्यति सहज मायाजित पनि बन्छौ।

स्लोगनः— आफ्नो सन्तुष्ट र खुशीले सम्पन्न जीवनद्वारा हर कदममा सेवा गर्नेवाला नै सच्चा सेवाधारी हो।

शब्दार्थः— मर्सीफल= दयालु, कृपालु।